

HÉT PÁRVERS KÁNTOR PÉTERNEK

Kérdezni tudsz, barátom! Istent vagy vert Adyt.
Kérdezni kell a vers, ha hőkorszak megvadít...

Olykorban élsz, ha írhatasz – világgal telt, ha látszó,
boldog habon ha billeg hibátlan, megtalált szó...

Dúdolni tudsz a széllel, szétszállong fent a mű –
s te lent jársz, fellegálmon kószáló mentafű!

Jösz-mész, az alkotásban legszebb prológ a séta –
föl és le, lomb, avar, fényt letipró lóstafféta...

Dúdolsz, netán dohogsz is, de nem lesz rossz a jó –
mindig beláthatatlan egy part, szobor, hajó!

Köztünk maradjon – itt már, valahol szépig éltet
a szó, ha köznap árján vakog a végítélet.

Csodálkozol, barátom, mit ér e képkeret?
Nyílt mélység távlatában egy lélek lépeget.

Marosvásárhely, 2019. december 14-én

A LÁTÓ – BATSÁNYIHOZ

„A Látó 2019-be lát:

Kigyúlt az elmefény! Igen! Hiszen... De. Hát...”

Vidulj, Batsányi! Hidd,
Hílt helyen messze Linz –
Emberben s könyvben itt,
Művekben lesz gerinc...

Markó, Gálfalvi, én,
(Kovács), majd Láng, Vida,
Szabó, Demény – kemény
Volt század vádlója!

Kigyúrt, tarabb jövőt
Menőben néz, ki lát –
Megint darabra tört
E döbbent, szép világ.

Vidulj, látnok, ha vélt
Szabadnak áthozat
A vers – álnok, kimért
Szavakra változat...

Csitulj, frászos elme!
Nem újul a világ –
Eldőlt szittyá ványadt
Élők jogára hág.

Hazug törvény szabad
Raboknak szab teret –
Ha zúg bőségsapát,
S rabolnak bakterek.

Vídulj, Batsányi! Lám,
Reng, dúl-fúl a világ!
Így hull – ha nyámnyilán
Setét lyukba kihág...

Marosvásárhely, 2019. december 17-én